

Τύχη της εμπραγμάτως ασφαλισμένης απαιτήσεως σε περίπτωση δικαστικής διανομής του βαρυνόμενου ακινήτου με πλειστηριασμό

Κατά μίαν άποψη το άρθρο 492.3 ΚΠολΔ πρέπει να εφαρμόζεται αναλογικά και σε περίπτωση διανομής με εκούσιο πλειστηριασμό, ώστε το δικαστήριο να διατάσσει την εξόφληση από το πλειστηρίασμα της εμπραγμάτως ασφαλισμένης απαιτήσεως ή τη δημόσια κατάθεσή του υπέρ του ενυπόθηκου (ή προσημειούχου) δανειστή. Κατ' άλλην όμως άποψη, μη υπάρχοντος στον εκούσιο πλειστηριασμό σταδίου αναγγελίας των δανειστών και κατατάξεώς τους σε σχετικό πίνακα, για την ικανοποίησή τους μπορούν αυτοί να κατάσχουν στα χέρια του συμβολαιογράφου, ως τρίτου, το μέρος του πλειστηριάσματος που αντιστοιχεί στην απαίτησή τους

Αριθμός 2159/2014

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΟΥ ΑΡΕΙΟΥ ΠΑΓΟΥ

Γ' Πολιτικό Τμήμα

Συγκροτήθηκε από τους Δικαστές: Ιωάννη Σίδηρη, Αντιπρόεδρο Αρείου Πάγου, Νικόλαο Μπιχάκη, Ερωτόκριτο Καλούδη, Αργύριο Σταυράκη και Ευγενία Προγάκη, Αρεοπαγίτες.

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του, στις 17 Σεπτεμβρίου 2014, με την παρουσία και της γραμματέως Αγγελικής Ανυφαντή, για να δικάσει την εξής υπόθεση μεταξύ:

Της αναιρεσείουσας; Ανώνυμης Τραπεζικής Εταιρείας με την επωνυμία " " και τον διακριτικό τίτλο " ", που έχει έδρα την Αθήνα και εκπροσωπείται νόμιμα, η οποία εκπροσωπήθηκε από τον πληρεξούσιο δικηγόρο της Κωνσταντίνο Τσενέ.

Των αναιρεσιβλήτων: 1) κατοίκου Γλυφάδας Αττικής και 2) κατοίκου Αθηνών. Η 1η δεν παραστάθηκε, ούτε εκπροσωπήθηκε από πληρεξούσιο δικηγόρο και ο 2ος παραστάθηκε αυτοπροσώπως με την ιδιότητά του ως δικηγόρου, με δήλωση του άρθρου 242 παρ. 2 του Κ.Πολ.Δ.

Η ένδικη διαφορά άρχισε με την από 2/11/2009 αγωγή της ήδη αναιρεσίβλητης και την από 24/2/2010 πρόσθετη παρέμβαση της ήδη αναιρεσείουσας, που κατατέθηκαν στο Πολυμελές Πρωτοδικείο Αθηνών και συνεκδικάστηκαν Εκδόθηκαν οι αποφάσεις: 1292/2011 του ιδίου Δικαστηρίου και 660/2013 του Εφετείου Αθηνών. Την αναίρεση της τελευταίας απόφασης ζητεί η αναιρεσείουσα με την από 19/6/2013 αίτησή της.

Κατά τη συζήτηση της αίτησης αυτής, που εκφωνήθηκε από το πινάκιο, οι διάδικοι παραστάθηκαν όπως σημειώνεται πιο πάνω. Η Εισηγήτρια Αρεοπαγίτης Ευγενία Προγάκη ανέγνωσε την από 22/1/2014 έκθεσή της, με την οποία εισηγήθηκε την απόρριψη της αίτησης αναίρεσης. Ο πληρεξούσιος της αναιρεσείουσας ζήτησε την παραδοχή της αίτησης και την καταδίκη των αντιδίκων της στη δικαστική δαπάνη της.

ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Επειδή, όπως προκύπτει από την υπ'αριθμ.5401/31.10.2013 έκθεση επιδόσεως του δικαστικού επιμελητή Πειραιώς Παναγιώτη Παύλου, ακριβές αντίγραφο της από 19-6-2013 αιτήσεως αναιρέσεως, μαζί με κλήση για συζήτηση για την αρχικά ορισθείσα δικάσιμο της 5-2-2014 κατά την οποία αναβλήθηκε η συζήτηση για την αναφερόμενη στην αρχή της παρούσας αποφάσεως δικάσιμο, επιδόθηκε νόμιμα και εμπρόθεσμα, από την επισπεύδουσα τη συζήτηση αναιρεσεΐουσα, προς την πρώτη αναιρεσίβλητη. Νέα κλήτευση για τη μετ' αναβολή δικάσιμο δεν χρειαζόταν, η δε αναγραφή της υποθέσεως στο πινάκιο, ισχύει ως κλήτευση όλων των διαδίκων (αρθρ.226 εδ. γ' και 575 εδ. β' ΚΠολΔ). Συνεπώς, εφόσον η διάδικος αυτή, δεν παραστάθηκε κατά την εκφώνηση της υποθέσεως από το οικείο πινάκιο και κατά τη σειρά εγγραφής της σ'αυτό, ούτε κατέθεσε δήλωση ότι δεν θα παραστεί, κατά την εκφώνηση αυτής, σύμφωνα με τα άρθρα 242 παρ.2 και 573 παρ.1 ΚΠολΔ, πρέπει να προχωρήσει η συζήτηση παρά την απουσία της (αρθρ.576 παρ.2 ΚΠολΔ).

Επειδή απο τον συνδυασμό των διατάξεων των άρθρων 563 παρ.2 ΚΠολΔ καί 23 παρ.2 εδ.γ' και δ' του ν. 1756/1988 «Κώδικας Οργανισμού Δικαστηρίων, κατάστασης Δικαστικών Λειτουργιών», όπως το δεύτερο τροποποιήθηκε με το άρθρο 16 παρ.1 του Ν.2331/1995, προκύπτει ότι στην πλήρη Ολομέλεια του Αρείου Πάγου υπάγονται α)αιτήσεις αναίρεσης υπέρ του νόμου και β)αιτήσεις αναίρεσης που παραπέμπονται σε αυτή για εκδίκαση με κοινό πρακτικό του Προέδρου και του Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου, ή με ομόφωνη απόφαση του δικάζοντας τμήματος ή με απόφαση της τακτικής Ολομέλειας. Η παραπομπή μπορεί να γίνει για όλους ή για ορισμένους μόνο λόγους αναίρεσης, αν σε κάθε περίπτωση κριθεί ότι πρόκειται για ζήτημα με γενικότερο ενδιαφέρον ή ότι τούτο είναι αναγκαίο για την ενότητα της νομολογίας. Εξάλλου κατά τα άρθρο 1021 του ΚΠολΔ όταν σύμφωνα με διάταξη νόμου ή με δικαστική απόφαση ή με συμφωνία των μερών γίνεται εκούσιος πλειστηριασμός, εφαρμόζονται αναλόγως οι διατάξεις των άρθρων 954 παρ.4, 955 παρ.1, 960 παρ.2, 965. 966, 967, 969 παρ.1, 999, 1001 παρ.1, 1002, 1003 παρ.1, 2 και 4, 1004, 1005 παρ.1 και 2 και 1010 του ΚΠολΔ. Κατά τη διάταξη του άρθρου 484 παρ.2 του ΚΠολΔ η οποία είναι ειδικότερη από την προαναφερθείσα του άρθρου 1021 ΚΠολΔ περί εκουσίου πλειστηριασμού, η διαδικασία του πλειστηριασμού, ο οποίος διατάσσεται από το δικαστήριο, όταν η κατά τα άρθρα 480 και 480Α διανομή είναι ανέφικτη ή ασύμφορη, αρχίζει με την περιγραφή των επικοίνων κατά το άρθρο 954 και διεξάγεται, όπως ορίζουν τα άρθρα 959 επομ. Οι προθεσμίες του άρθρου 960 παρ.1 και 2 αρχίζουν από την κατάρτιση της έκθεσης περιγραφής. Στο πρόγραμμα αναφέρονται το όνομα και το επώνυμο, το επάγγελμα και η κατοικία των κοινωνών. Με την καταβολή του πλειστηριάσματος επέρχεται απόσβεση της υποθήκης ή του ενεχύρου, που υπάρχει στα πράγματα, τα οποία πλειστηριάστηκαν. Ο εκούσιος πλειστηριασμός, όπως προκύπτει από τις προπαρασκευαστικές εργασίες του ΚΠολΔ. συνιστά, ως έννομη σχέση πώληση του ιδιωτικού δικαίου, η οποία ενεργείται με τις εγγυήσεις και τη δημοσιότητα της δημοσίας αρχής προς επίτευξη μεγαλύτερου τιμήματος και δεν αποτελεί μέσο αναγκαστικής εκτέλεσης προς ικανοποίηση χρηματικών απαιτήσεων, ούτε υφίσταται στην περίπτωση του το

στοιχείο της αντιδικίας μεταξύ των ενδιαφερομένων, αλλά με αυτόν επιδιώκεται η διασφάλιση ορισμένων συμφερόντων και κατά κανόνα του συμφέροντος του κυρίου του πράγματος και όχι η ικανοποίηση χρηματικών απαιτήσεων των δανειστών, ως διαδικασία δε εκτυλίσσεται μέσα στα πλαίσια του δικονομικού και γενικότερα του δημοσίου δικαίου, οι κατ'ιδίαν όμως πράξεις της διαδικασίας του φέρουν τον χαρακτήρα διαδικαστικών πράξεων, οι οποίες ρυθμίζονται ως προς τον τύπο και τις συνέπειες από το αστικό δικονομικό δίκαιο. Το άρθρο 1021 του ΚΠολΔ απαριθμεί ορισμένες από τις διατάξεις του κώδικα αυτού, οι οποίες εφαρμόζονται «αναλόγως» στον εκούσιο πλειστηριασμό. Οι απαριθμούμενες διατάξεις αφορούν την κατάρτιση της κατασχετήριας έκθεσης (άρθρα 960, 999 ΚΠολΔ), την κήρυξη με κήρυκα προκειμένου περί πλειστηριασμού ακινήτων (άρθρο 1001 παρ.1 ΚΠολΔ), την πλειοδοσία, την κατακύρωση, την καταβολή του εκπλειστηριάσματος και τον αναπλειστηριασμό κινητών ή ακινήτων (άρθρα 965, 966, 969 παρ.1, 1002, 1003 παρ.1 και 2, 1004, 1005 παρ.1 και 2 ΚΠολΔ), τον πλειστηριασμό χρηματιστηριακών πραγμάτων, νομισμάτων κ.λπ. (άρθρο 967 ΚΠολΔ), καθώς και την εγγραφή της ανακοπής ακύρωσης πλειστηριασμού ακινήτων στα βιβλία διεκδικήσεων (αρθρ.1010 ΚΠολΔ). Όλες οι προαναφερθείσες διατάξεις, στις οποίες παραπέμπει το άρθρο 1021 του ΚΠολΔ, εφαρμόζονται «αναλόγως» και στις τρεις περιπτώσεις, κατά τις οποίες γίνεται εκούσιος πλειστηριασμός (με διάταξη νόμου ή με δικαστική απόφαση ή με συμφωνία των μερών) Δηλαδή, εφαρμόζονται κατά τρόπο ώστε να επέρχεται το έννομο αποτέλεσμα, το οποίο καθιερώνουν, με κατάλληλη προσαρμογή των όρων και προϋποθέσεων, τις οποίες ορίζουν για την εφαρμογή τους, προς τα πραγματικά δεδομένα καθεμιάς από τις τρεις περιπτώσεις, κατά τις οποίες γίνεται εκούσιος πλειστηριασμός κατά το άρθρο 1021 ΚΠολΔ. Η διαδικασία του κατ'άρθρο 1021 ΚΠολΔ πλειστηριασμού, επομένως και του πλειστηριασμού που διατάσσεται με δικαστική απόφαση λόγω ανέφικτου ή ασύμφορου της αυτούσιας διανομής, ρυθμίζεται πρωτίστως από τα άρθρο 484 παρ.2 ΚΠολΔ και περαιτέρω από τις διατάξεις περί αναγκαστικού πλειστηριασμού ίου ΚΠολΔ όπου παραπέμπει το άρθρο 1021 ΚΠολΔ ή απαιτείται προς συμπλήρωση των εμφανιζόμενων κενών. Περαιτέρω η υποχρεωτική προσεπίκληση που θεσπίζεται με το άρθρο 491 παρ.1 ΚΠολΔ στη δίκη διανομής, με επιμέλεια εκείνου που επισπεύδει τη συζήτηση, όσων έχουν δικαίωμα υποθήκης ή ενεχύρου ή επικαρπίας, καθώς και όσων έχουν επιβάλει συντηρητική ή αναγκαστική κατάσχεση στη μερίδα κάποιου από τους κοινωνούς, σκοπό έχει την ενημέρωση των άνω δανειστών, ενόψει του περιορισμού των δικαιωμάτων τους επί αυτούσιας διανομής, μόνον στα μέρη που περιέρχονται στον οφειλέτη (άρθρο 492 ΚΠολΔ) και πρακτικώς οι άνω δανειστές να εξασφαλίσουν πληρέστερα τα συμφέροντα τους, ασκώντας τα δικαιώματα που τους παρέχουν οι διατάξεις των παρ.2 και 3 του αυτού άρθρου 492 ΚΠολΔ. Δηλαδή να υποβάλουν αυτοτελείς αιτήσεις για την προάσπιση των εμπραγμάτων δικαιωμάτων τους ζητώντας τη σύσταση υποθήκης ή ενεχύρου σε άλλα αντικείμενα, τα οποία με τη διανομή περιέρχονται στον οφειλέτη τους (άρθρο 492 παρ.2) ή την καταβολή σε αυτούς του χρηματικού ποσού το οποίο προς εξίσωση των μερίδων υποχρεώθηκε κάποιος κοινωνός να καταβάλει στον κοινωνό που η μερίδα του βαρύνεται με υποθήκη ή ενέχυρο (αρθρ.492 παρ.3), είτε ισχυρισμούς για τον επιδιωκόμενο τρόπο διανομής εκ μέρους των κυρίων διαδίκων. Το ίδιο ισχύει για τον προσημειούχο

δανειστή (αρθρ 41 ΕισΝ ΚΠολΔ- Ολ.ΑΠ 14/2006) και για τα πρόσωπα που εξομοιούνται προς τον κατασχόντα, όπως είναι οι αναγγεληθέντες με εκτελεστό τίτλο δανειστές. Ο προσεπικληθείς, που έμμεσα πλην σαφώς εξαναγκάζεται σε παρέμβαση, με την επίδοση της προσεπίκλησης, καθίσταται αναγκαίος ομόδικος των συγκυριών της δίκης διανομής (αρθρ.76 παρ.1) και συνεπώς αποκτά την ιδιότητα του διαδίκου σε κάθε περίπτωση., δηλαδή και αν ακόμα δεν άσκησε παρέμβαση, ενώ δεσμεύεται από το δεδικασμένο (Ολ.ΑΠ 20/1995). Έτσι (με την προσεπίκληση) πληρούται και ο σκοπός ενημέρωσης των εμπραγμάτων δανειστών, ενόψει της απόσβεσης των δικαιωμάτων τους, με την καταβολή του πλειστηριασμού, εάν η διανομή γίνει με πλειστηριασμό, σύμφωνα με τα οριζόμενα στο άρθρο 484 παρ.2, προκειμένου αυτοί να ασκήσουν τα νόμιμα δικαιώματά τους, όπως π.χ. να κατάσχουν το μέρος, το οποίο αναλογεί στον οφειλέτη τους κοινών, στα χέρια του συμβολαιογράφου ως τρίτου, κατ'άρθρο 982 ΚΠολΔ ή για συμμετοχή τούτων και στη διαδικασία του πλειστηριασμού προς ικανοποίηση από το εκπλειστηρίασμα. Πλην όμως επί διατασσομένης αυτούσιας διανομής ορίζεται από το άρθρο 492 παρ.3 ΚΠολΔ, κατά τα προαναφερόμενα ότι αν η απόφαση που διατάσσει τη διανομή για να εξισωθούν τα μέρη υποχρεώνει κάποιον από τους κοινωνούς να καταβάλει χρηματικό ποσό στον κοινών που η μερίδα του βαρύνεται με υποθήκη ή ενέχυρο το δικαστήριο με αίτηση του δανειστή, διατάσσει να καταβληθεί σε αυτόν το χρηματικό ποσό για να εξοφληθεί ολικά η εν μέρει απαίτησή του και αν η απαίτηση που ασφαρίζεται δεν είναι ληξιπρόθεσμη. Υποστηρίζεται η άποψη ότι η διάταξη αυτή του άρθρου 492 παρ.3 ΚΠολΔ πρέπει αναλογικά να εφαρμοσθεί και επί πωλήσεως του επικοίνου με πλειστηριασμό και το δικαστήριο με την κατά το άρθρο 479 ΚΠολΔ απόφασή του να διατάσσει συγχρόνως, ύστερα από αίτηση του υποχρεωτικώς προσεπικληθέντος ενυπόθηκου δανειστή την καταβολή σε αυτόν από το πλειστηρίασμα του οφειλομένου προς εξόφληση της ενυπόθηκης απαίτησής του ποσού ή την δημόσια κατάθεσή του. Ακόμη υποστηρίζεται η άποψη ότι ενόψει του ότι με το άρθρο 484 παρ.2 ΚΠολΔ ρυθμίζεται μόνο το θέμα της έναρξης των, κατά το άρθρο 959 παρ.1 και 2 του ίδιου κώδικα, προθεσμιών προς σύνταξη και κοινοποίηση της κατασχετήριας έκθεσης, στον πλειστηριασμό που διενεργείται σε περίπτωση δικαστικής διανομής δεν εφαρμόζονται όλες οι διατάξεις που ρυθμίζουν τη διαδικασία του αναγκαστικού πλειστηριασμού, αλλά μόνο εκείνες που συμβιβάζονται με τη φύση και το σκοπό, που επιδιώκεται με τον πλειστηριασμό αυτό, ο οποίος συνίσταται αποκλειστικά και μόνο στην πώληση του διανεμητέου πράγματος, οπότε στον πλειστηριασμό αυτό δεν υπάρχει στάδιο αναγγελίας των δανειστών και κατάταξης τους και δεν συντάσσεται σχετικός πίνακας. Δηλαδή σύμφωνα με την άποψη αυτή οι δανειστές των κοινών δεν έχουν την δυνατότητα να αναγγεληθούν στη διανομή του πλειστηριασμού, όμως μπορούν να κατάσχουν το μέρος εκείνο, που αναλογεί στον οφειλέτη τους κοινών, στα χέρια του υπαλλήλου του πλειστηριασμού ως τρίτου, ο οποίος, χωρίς να συνταχθεί πίνακας κατατάξεως, διανέμει αμέσως το πλειστηρίασμα, αφού αναιρέσει τα έξοδα της διενέργειας του πλειστηριασμού. Κατά την άποψη αυτή επί πλειστηριασμού του επικοίνου αναλογική εφαρμογή της διατάξεως του άρθρου 492 παρ.3 αποκλείεται.

Στην προκειμένη, περίπτωση, όπως προκύπτει από την παραδεκτή επισκόπηση της προσβαλλόμενης αποφάσεως (αρθρ.561 παρ.2 ΚΠολΔ) το Εφετείο ως προς τη

νομική βασιμότητα της ασκηθείσας από την αναιρεσεύουσα Τράπεζα κυρίας παρεμβάσεως ως προσημειούχου δανειστριάς, σε δίκη διανομής μεταξύ των συζύγων αναιρεσιβλήτων και μετά από προσεπίκληση προς αυτήν (Τράπεζα) της ενάγουσας πρώτης αναιρεσιβλήτης δέχθηκε τα ακόλουθα: «Η εκκαλούσα ανώνυμη Τραπεζική εταιρεία με την επωνυμία « » παραπονείται με το μοναδικό λόγο της δεύτερης, από 17-5-2011 έφεσής της, ότι κατ'εσφαλμένη ερμηνεία και εφαρμογή των διατάξεων των άρθρων 491, 492 και 484 ΚΠολΔ. το πρωτοβάθμιο δικαστήριο απέρριψε, με την εκκαλούμενη απόφαση, ως μη νόμιμο, το επικουρικό αίτημα, της από 24-2-2010 ασκηθείσας, μετά από προσεπίκληση της ενάγουσας, κυρίας παρέμβασης της, όπως, για την περίπτωση που το Δικαστήριο διατάξει την πώληση με πλειστηριασμό των επίκοινων ακινήτων, υποχρεωθεί ο υπάλληλος του πλειστηριασμού - συμβολαιογράφος να καταθέσει το επιτευχθέν πλειστηρίασμα στο Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων, με σκοπό την προνομιακή ικανοποίηση της ενυπόθηκης απαίτησης της. Ο λόγος αυτός της έφεσης είναι απορριπτέος ως μη νόμιμος, διότι η υποχρεωτική προσεπίκληση που θεσπίζεται με το άρθρο 491 παρ.1 στη δίκη της διανομής (με επιμέλεια εκείνου που επισπεύδει τη συζήτηση) όσων έχουν δικαίωμα υποθήκης στις μερίδες των κοινωτών, σκοπό έχει την ενημέρωση των δανειστών, ενόψει του περιορισμού των δικαιωμάτων τους στην αυτούσια διανομή μόνο στα μέρη που περιέρχονται στον οφειλέτη [άρθρ.492 ΚΠολΔ] και προκειμένου οι παραπάνω δανειστές να εξασφαλίσουν πληρέστερα τα συμφέροντά τους, ασκώντας τα δικαιώματα που τους παρέχουν οι διατάξεις των παρ.2 και 3 του ίδιου άρθρου 492 ΚΠολΔ [ΟΛΑΠ 20/1995 ο.π], αλλά και ενόψει της απόσβεσης των δικαιωμάτων τους με την καταβολή του πλειστηρίασματος αν η διανομή γίνει με πλειστηριασμό, σύμφωνα με τα οριζόμενα στο άρθρα 484 παρ.2 εδ.4 ΚΠολΔ. Από καμία διάταξη των άρθρων 798 επ.ΑΚ και 478 επ.ΚΠολΔ, περί λύσης της κοινωσίας και διανομής, δεν παρέχεται στο δικαστήριο, που δικάζει την περί διανομής αγωγή και διατάσσει την δια πλειστηριασμού πώληση του κοινού, η εξουσία όπως, πέρα από όσα αυτό προσδιορίζει και διατάσσει με την απόφαση του, κατά τα άρθρα 479 και 484 ΚΠολΔ, διατάξει συγχρόνως, ύστερα από αίτηση του υποχρεωτικώς προσεπικληθέντος και παρεμβάντος ενυπόθηκου δανειστή ή και αυτεπάγγελτα, την καταβολή σ' αυτόν από τον πλειστηριασμό του οφειλόμενου ποσού προς εξόφληση της ενυπόθηκης απαίτησής του ή την κατάταξη του σε αυτό προνομιακά ή τη δημόσια κατάθεση του ποσού. Αλλωστε όταν η αυτούσια διανομή είναι αδύνατη ή ασύμφορη (άρθρ 480, 484, 485 ΚΠολΔ) οπότε διατάσσεται η με πλειστηριασμό πώληση του κοινού (εκούσιος πλειστηριασμός), δεν συντρέχει περίπτωση εφαρμογής του 492». Ακολούθως το Εφετείο επικύρωσε την πρωτόδικη απόφαση που είχε κρίνει ομοίως, απορρίπτοντας ως ουσιαστικά «βάσιμη την έφεση της αναιρεσεύουσας Τράπεζας που συνεκδικάστηκε με έφεση του δεύτερου εφεσίβλητου εναγόμενου. Με την υπό στοιχ.4.3 αίτηση του μοναδικού λόγου της αναιρέσεως, αποδίδεται στην προσβαλλομένη απόφαση η από την διάταξη του άρθρου 559 αρ.1 ΚΠολΔ πλημμέλεια, για παραβίαση των ουσιαστικού δικαίου διατάξεων του άρθρου 492 παρ.3 ΚΠολΔ, κατά τις οποίες και κατ'ανάλογη εφαρμογή των ισχυόντων επί αυτούσιας διανομής) θα έπρεπε να υποχρεωθεί ο υπάλληλος του πλειστηριασμού να παρακαταθέσει υπέρ της προσεπικληθείσας και αναγκαστικά παρεμβάσας αναιρεσεύουσας, από το εκπλειστηρίασμα του βεβαρημένου επικοίνου, το ασφαλιζόμενο ποσό, ώστε να ικανοποιηθεί η

Digesta 2015 Διάλογος με τη Νομολογία

αναιρεσείουσα, μετά την τελεσίδικη επιδίκαση της απαιτήσεώς της. Με δεδομένο όμως ότι η αναλογική αυτή εφαρμογή αμφισβητείται, ενώ υποστηρίζεται η άποψη της δυνατότητας της εμπράγματως ασφαλισμένης Τράπεζας να κατάσχει το εκπλειστηρίασμα στα χέρια του υπαλλήλου του πλειστηριασμού ως τρίτου και να ικανοποιηθεί από τη διανομή του εκπλειστηριάσματος, χωρίς τη σύνταξη πίνακα κατατάξεως, ανακύπτει σχετικά, ζήτημα γενικότερου ενδιαφέροντος, το οποίο φέρεται προς κρίση, με τον ως άνω αναιρετικό λόγο, γι' αυτό και πρέπει ως προς το λόγο αυτό η υπόθεση να παραπεμφθεί. κατά το άρθρο 563 παρ.2 εδ,β ΚΠολΔ και 23 παρ.2 εδ.γ' και δ' του Οργανισμού των Δικαστηρίων (Ν. 1756/1988) στην πλήρη Ολομέλεια του Αρείου Πάγου, αφού, η απόφαση της παραπομπής είναι ομόφωνη, προκειμένου να κριθούν ειδικότερα τα παραπάνω ζητήματα, επιφυλασσόμενου του Δικαστηρίου, για την έρευνα των λοιπών λόγων της αναιρέσεως.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Παραπέμπει στην πλήρη Ολομέλεια του Αρείου Πάγου την υπό στοιχ.4.3 αιτίαση του μοναδικού λόγου της από 19.6.2013 αιτήσεως της Α.Ε* «
»
για αναίρεση της υπ'αριθμ.660/2013 αποφάσεως του Εφετείου Αθηνών.

ΚΡΙΘΗΚΕ, αποφασίστηκε στην Αθήνα στις 14 Οκτωβρίου 2014

ΔΗΜΟΣΙΕΥΤΗΚΕ σε δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριό του στην Αθήνα στις 3 Δεκεμβρίου 2013